

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5P/24/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8212201827
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zdenka Saraková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2014:8212201827.10

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov samosudkyňou Mgr. Zdenkou Sarakovou vo veci starostlivosti súdu o maloletú R. T., L.. X.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v J., dcéry rodičov I. T., O.. T., L.. XX.XX.XXXX, J. J., B.. D. Č.. X, zastúpenej JUDr. Janou Švantnerovu, advokátkou so sídlom Bardejov, Hviezdoslavova č. 9 a D. T., L.. XX.X.XXXX, P. J. J., B.. D. Č.. X, zastúpeného JUDr. Vierou Mulíkovou, advokátkou, so sídlom Stöcklova č. 21, 085 01 Bardejov, o návrhu matky na zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

Mení rozsudok Okresného súdu Bardejov, č.k. 3C/303/2005-117 zo dňa 4.6.2009 vo výroku o výživnom pre maloletú R. tak, že zvyšuje výživné otcovi pre maloletú R. za dobu od 6.3.2012 do 31.8.2012 zo sumy 80,-- eur mesačne na sumu 100,-- eur mesačne a od 1.9.2012 na sumu 130,-- eur mesačne.

Bežné výživné je splatné k rukám matky maloletej do 15. dňa v mesiaci vopred.

Dlh na zvýšenom výživnom za dobu od 6.3.2012 do 30.11.2014 vo výške 866,77 eur povoľuje otcovi splácať v splátkach po 40,-- eur mesačne, splatných spolu s bežným výživným, počnúc bežným výživným za mesiac nasledujúci po právoplatnosti rozsudku k rukám matky maloletej.

V prevyšujúcej časti súd návrh zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Matka maloletej sa návrhom na začatie konania, ktorý podala na tunajšom súde dňa 6.3.2012 domáhala zvýšenia výživného zo strany otca pre maloletú R.. Svoj návrh odôvodňovala tým, že s otcom maloletej boli manželia. Ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bardejov vo veci sp. zn. 3C/303/2005 zo dňa 4.6.2009. Na čas po rozvedení boli, maloletá R. a vtedy ešte aj maloletý D., zverení do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého D. sumou 150,-- eur mesačne a maloletej R. sumou 80,-- eur mesačne. Poukazovala na to, že syn D. medzičasom nadobudol plnoletosť a mal. R. nastúpila do 1. ročníka Základnej školy a došlo tak k podstatnej zmene pomerov, pretože nástupom na Základnú školu sa zvýšili aj finančné nároky na jej osobu. K svojim pomerom matka uvádzala, že pracuje ako opatrovatelka v Rakúsku, v dvojtýždňových turnusoch, medzi ktorými má dva týždne voľna, so zárobkom 700,- eur mesačne. Tvrdila, že otec maloletej pracuje v hoteli v Alpách so zárobkom 1900,- eur mesačne. Poukazovala na to, že ona po rozvedení manželstva žije v spoločnej domácnosti so všetkými tromi deťmi, ktoré sa narodili v manželstve účastníkov, teda aj s plnoletou P.. Svoje výdavky a výdavky na krytie potrieb maloletej v návrhu na začatie konania vyčíslila, na bývanie 261,24 eur, na plyn 25,-- eur mesačne, internet 15,-- eur mesačne, za telefón -pevná linka 15,-- eur mesačne, na mobilný telefón 30,-- eur mesačne, stavebné sporenie vlastné 40,-- eur mesačne, pre syna D. 40,-- eur mesačne, dôchodkové poistenie 30,-- eur mesačne, cestovné náklady do zamestnania 112,-- eur mesačne, hygienické a čistiace prostriedky 80,-- až 100,-, na stravu 200,--

eur mesačne. Náklady na krytie potrieb maloletej v návrhu na začatie konania vyčíslila na sumu 120-130,-- eur mesačne bez nákladov na výživu a ošatenie a to, na stavebné sporenie 40,-- eur mesačne, 10,-- eur telefón, stravenky za obedy v škole 24,-- eur mesačne, poplatok za školskú družinu 3,-- eurá mesačne a náklady na lieky 30,-- 40,-- eur mesačne.

Matka navrhovala, aby výživné pre maloletú R. bolo zvýšené na sumu 180,-- eur mesačne od 1.9.2011.

V priebehu konania matka maloletých detí na svojom návrhu na zvýšenie výživného trvala. Pokiaľ ide o konkrétnu výšku zvýšeného výživného ponechala to na rozhodnutie súdu.

Otec maloletých detí navrhoval návrhu matky na zvýšenie výživného vyhovieť iba čiastočne. Súhlasil so zvýšením výživného na sumu 100,-- eur mesačne od podania návrhu, teda od 6.3.2012, a žiadal, aby súd dlh na výživnom mu povolil splácať v splátkach po 20,-- eur mesačne. Poukazoval na to, že prácu, ktorú vykonáva v zahraničí, kuchár v hoteli, je sezónnou prácou, takže v priebehu roka sa striedajú obdobia, kedy je zamestnaný v zahraničí a kedy je evidovaný ako nezamestnaný. Takže z príjmu, ktorý má počas sezóny, kryje potom aj náklady, ktoré má, keď je evidovaný ako nezamestnaný.

Kolízny opatrovník maloletej navrhoval návrhu na zvýšenie výživného vyhovieť a výživné pre maloletú zvýšiť na sumu zodpovedajúcu schopnostiam a možnostiam otca maloletej.

Súd v tejto právnej veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, šetrením pomerov na mieste samom prostredníctvom kolízneho opatrovníka, oboznámením s obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3C/303/2005 vo veci rozvodu manželstva rodičov maloletej, s obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4C/249/2013 vo veci zrušenia vyživovacej povinnosti k synovi D., s obsahom dôkazov o výške príjmov rodičov maloletej a s obsahom ďalších, účastníkmi predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Rodičia maloletých detí boli manželia. V manželstve sa im narodili tri deti. V čase ich rozvodu už plnoletá dcéra P., syn D. a dcéra R.. Ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bardejov, č. k. 3C/303/2005 - 117 zo dňa 4.6.2009 a zároveň týmto rozsudkom boli upravené rodičovské práva a povinnosti k ešte, v tom čase dvom maloletým deťom narodeným v manželstve, mal. R. S. D.. Obe maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu D. sumou 150,-- eur mesačne a maloletej R. sumou 80,-- eur mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 5.8.2009. V čase rozvodu manželstva obaja rodičia mali vyživovaciu povinnosť k dvom deťom. D. bol študentom strednej školy, maloletá R. mala necelých 5 rokov a chodila do materskej škôlky. Matka detí bola nezamestnaná a poberala dávku v hmotnej núdzi a rodinné prídavky na 2 deti. Otec detí pracoval v Taliansku ako kuchár, čašník a otec za mesiac december 2008 vo výške 1103,-- eur, za mesiac január 2009 vo výške 1056,-- eur, február 2009 vo výške 955,-- eur a v mesiaci marci 2009 vo výške 969,-- eur.

Podľa § 163 ods. 1 O.s.p., rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Rozsudky o výchove a výžive maloletých detí možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 26 Zákona o rodine ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 78 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Pri rozhodovaní o návrhoch na zvýšenie výživného je rozhodujúce posúdenie, či došlo alebo nedošlo od posledného rozhodovania o výživnom ku podstatnej zmene pomerov, či už na strane rodičov alebo maloletých detí. Je preto vždy potrebné porovnať okolnosti, ktoré boli rozhodujúce pre určenie výživného v čase posledného rozhodovania o výživnom a v období, kedy sa koná o návrhu na zvýšenie výživného, teda s pomermi, ktoré sú v období, v ktorom sa koná o návrhu na zvýšenie výživného. Nie je rozhodujúce

to, či výživné, ktoré bolo naposledy určené bolo alebo je primerané, rozhodujúce pri rozhodovaní o zvýšení výživného je, či došlo k zmene pomerov, či došlo alebo nedošlo od doby posledného rozhodovania o výživnom k zmene pomerov. U maloletých detí, najčastejšie, pokiaľ ide o školopovinné deti, za zmenu pomerov súdna prax považuje začiatok povinnej školskej dochádzky alebo nástup na vyšší stupeň základnej školy. Na strane rodičov je to zhoršenie alebo zlepšenie majetkových pomerov, zvýšenie, prípadne zníženie príjmu, pribudnutie alebo ubudnutie vyživovacích povinností, a podobne. Je vždy potrebné prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného v období podania návrhu na zvýšenie výživného aj počas celej doby konania o návrhu na zvýšenie výživného, ktoré môžu mať vplyv na zmenu vyživovacej povinnosti vtedy, keď sa závažnejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s pomermi v čase posledného rozhodovania o výživnom. Teda nestačí len úvaha o tom, či doterajšie výživné bolo primerané, resp. že doterajšie výživné je neprimerané.

Pokiaľ ide o maloletú R. táto v čase podania návrhu na zvýšenie výživného bola o 3 roky staršia ako v čase posledného rozhodovania o výživnom. Od 1.9.2011 je žiačkou Základnej školy a 1.9.2014 nastúpila do 4. ročníka Základnej školy.

Výsluchom matky maloletej a oboznámením sa s obsahom lekárskeho správ o zdravotnom stave maloletej súd zistil, že pokiaľ ide o zdravotný stav maloletej, podľa lekárskej správy zo dňa 25.11.2013, MUDr. J.Á. L., všeobecnej lekárky pre deti a dorast, R. T. je liečená v jej ambulancii, ako aj na gastroenterologickej ambulancii pre reflux. Trvale užíva liek Costi už 4 roky, je liečená aj pre infekcie močových ciest a liečba si vyžaduje zvýšené finančné nároky. Podľa lekárskej správy MUDr. J. L. zo dňa 23.10.2014 maloletá R. T. je dispenzarizovaná na neurologickej ambulancii, endokrinologickej ambulancii a psychologickej ambulancii a liečená je aj v ambulancii všeobecného lekára pre deti a dorast.

Výsluchom matky maloletej súd zistil, že maloletá R. je v osobnej starostlivosti matky. Matka počas svojej práce v zahraničí, kde pracuje v 2-týždňových turnusoch, medzi ktorými má 2 týždne voľno, zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletú takýmto spôsobom, že o maloletú sa v tom čase stará najstaršia dcéra P., ktorá je už plnoletá. Na desiaty, obedy počas vyučovania chodí do školskej jedálne. Náklad na tento účel je 28,- € v priemere mesačne. Olovranty jej dopredu zabezpečuje matka na celú dobu jej pobytu v Rakúsku. Náklad na tento účel je okolo 20,- € mesačne. Poplatok za školskú družinu je teraz 4,- € mesačne. Rodičovský príspevok v škole je 10,- € ročne. Ďalšie výdavky sú na zabezpečovanie bežných školských pomôcok a potrieb pre maloletú. Na začiatku školského roka, na celý balíček potrieb, ktoré zabezpečuje škola, je výdavok zo strany matky 50,- € a potom sa priebežne ešte dokupujú potrebné veci v priebehu školského roka. Výdavok na tento účel matka vyčíslila zhruba na 30,- € ročne, a to bez úboru na telocvik, len na zošity, perá a ďalšie učebné pomôcky. Maloletá chodí do základnej umeleckej školy. Ide o súkromnú umeleckú školu Kesel, tanečný odbor, kde je zápisné 7,- € ročne a školné 25,- € polročne. Ďalej sú tu náklady na zakúpenie baletiek a na úbor na tanečnú, zhruba 20,- € ročne. Z výpovede matky, maloletá pribrala počas jedného roka 15 kg a narástla o 14 cm, čo si vyžiadalo výmenu celého jej šatníka. Musela jej kupovať nové oblečenie, takisto obuv o dve čísla väčšiu. Ďalšie výdavky na maloletú sú na bežné hygienické potreby, na kaderníka. Maloletá so staršou dcérou chodia na plaváreň, kde je výdavok 10,- € mesačne.

Matka maloletej je zamestnaná ako opatrovatelka v Rakúsku a v priemere mesačne jej príjem je 750,- €. Tvrdila, že iný príjem okrem tohto príjmu nemá. V súvislosti s výkonom práce jej vznikajú náklady na cestovné. Za jednu cestu tam a späť 120,- € / 2 x 60,- eur/. Tvrdila, že platí odvody na sociálne a zdravotné poistenie v Rakúsku. V roku 2012 to bolo 258,- € ročne a v roku 2013 312,- € ročne. K tvrdeniam otca o poberaní rodinného prídavku na maloletú R. z Rakúska uviedla, že v roku 2012 jej bol vyplatený jednorázovo rodičovský príspevok vo výške 450,- €. V roku 2013 jej nárok nevznikol, pretože nemá uhradené v celom rozsahu odvody na tento účel. Maloletá R. je vlastníčkou bytu, ktorý na ňu previedla jej stará mama. Náklady na tento byt sú 85,- € mesačne. Matka náklady na celú domácnosť vrátane stravy vyčíslila sumou 250,- € mesačne okrem nákladov na bývanie s tým, že náklady na bývanie vyčíslila sumou 280,- € mesačne. V čase, keď takéto výdavky mala, boli nahlásené na bývanie v byte 4 osoby, ona, maloletá R., D. D. a staršia dcéra P. Byt, v ktorom matka s maloletou býva, je nájomným bytom, ktorého vlastníkom je Okresné stavebné bytové družstvo v J.. Matka a otec boli spoločnými nájomcami

tohto bytu a mali spoločné členstvo v bytovom družstve. Po rozvode manželstva uzavreli dohodu, na základe ktorej výlučnou nájomkyňou bytu a členkou družstva zostala navrhovateľka. K možnosti prenájmania bytu, ktorý je vlastníctvom maloletej R., matka uviedla, že v tom byte býval istý čas starší

syn D. pred odchodom do zahraničia. K výške výdavkov, ktoré uvádzala v návrhu na začatie konania uviedla, že pokiaľ ide o náklady na stavebné sporenie, tak tieto už v priebehu konania nemala. K výške výdavkov uvádzala vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 27.11.2013, že medzi ďalšie výdavky na domácnosť patria náklady na internet 15,- € mesačne, jej zdravotné poistenie 45,- € ročne, ide o poistenie, ktoré si platí kvôli tomu, že v rodine sa vyskytla preddispozícia na rakovinu prsníka. Náklady na komunálny odpad 108,- € ročne.

Podľa obsahu daňového priznania matky maloletej za rok 2012 matka vykazovala za rok 2012 príjmy vo výške 9086,26 eur a výdavky vo výške 6049,38 eur, základ dane 3036,88 eur. Za rok 2013 vykazovala v daňovom priznaní príjmy vo výške 12031,34 eur a výdavky 6866,75 eur, základ dane 5164,59 eur.

Otec vo svojej výpovedi a v písomných vyjadreniach k návrhu uvádzal, že k svojim osobným, zárobkovým a majetkovým pomerom uvádzal, že v roku 2011, 2012 a 2013 do 16.9.2013 pracoval v zahraničí, a to v Taliansku. Išlo o sezónne práce. Pracoval ako kuchár v hoteli. Sezóna bola od decembra do apríla, a od júla do polovice septembra. Išlo o horské hotely. Predložil súdu dôkazy o výške jeho príjmov v roku 2012, a to za mesiac január až október 2012, december 2012, január až marec 2013, júl až september 2013. Z týchto otcom predložených listinných dôkazoch vyplýva, že jeho priemerný mesačný príjem v roku 2012 činil 1.275,- € a v období od mesiaca januára do mesiaca septembra jeho príjem po rozpočítaní na 9 mesiacov bol 1.040,- € v priemere mesačne. Od 16.9.2013 do 19.12.2013 bol nezamestnaný. Zdržiaval sa na Slovensku. Podľa tvrdenia otca, v tom čase bol evidovaný ako nezamestnaný v Taliansku. Tvrdil, že žiadne sociálne dávky nepoberal, lebo nespĺňal k tomu predpísané podmienky. Od 20.12.2013 do 10.1.2014 pracoval v Rakúsku, kde mu vyplatená bola mzda 620,- €. Od 11.1.2014 do 24.1.2014 sa zdržiaval na Slovensku a nemal podľa jeho tvrdenia žiaden príjem. Od 25.1.2014 do 14.1.2014 opäť pracoval v Rakúsku. Za toto obdobie mal príjem vo výške 1.500,- €. Od 15.2.2014 do 4.3.2014 bol práceneschopný. Tvrdil, že za uvedené obdobie nemal žiadny príjem a nepoberal žiadnu sociálnu dávku. Od 5.3.2014 do 17.3.2014 pracoval v Rakúsku, za čo mu bola vyplatená mzda vo výške 1.500,- €. Od 18.3.2014 opäť bol nezamestnaný. 19.2.2013 sa prihlásil na prechodný pobyt v Rakúsku. Tvrdil, že to bolo z dôvodu, že, aby mal možnosť byť zaevidovaný v evidencii nezamestnaných v Rakúsku. V prípade, ak sezónne práce skončí, aby mal zabezpečený príjem aspoň v nezamestnanosti. Do 7.7.2014 bol evidovaný na Úrade práce v Rakúsku. Pracovný pomer od 7.7.2014 trval do 10.9.2014. Od 1.10.2014 mal prísľub novej práce v Taliansku. Tvrdil však, že pred začatím pracovného pomeru mu bola ponuka zo strany potenciálneho zamestnávateľa odvolaná. Od 14.10.2014 je evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v J. ako nezamestnaný. V mesiaci júli 2014 jeho príjem bol 1.093,- € a v mesiaci auguste 2014 1.361,- €. Za mesiac september do 10.9.2014 nepredložil dôkaz o výške jeho príjmu. K výške svojim výdavkov uvádzal, že tieto pozostávali z nákladov na stravu 150,- € mesačne, ubytovanie 150,- € mesačne, hygienické potreby 30,- € mesačne, pohonné hmoty do osobného motorového vozidla 100,- € mesačne, poplatok za telefón 20,- € mesačne, internet 20,- € mesačne, leasingové splátky na auto 243,- € mesačne, ktoré mal splácať do apríla 2014, poplatok za káblovú televíziu 11,50 € a exekučná splátka za telefón 51,40 €. K nákladom na bývanie uvádzal, že vzhľadom na to, že nemá na Slovensku žiadne

bývanie, nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti, že zo začiatku to riešil spôsobom, kým nemali vyporiadané nájomné vzťahy k bytu s matkou maloletej tak, že v čase, keď matka sa zdržiavala v Rakúsku, že chodil do bytu, ak matka bola doma, tak prespával rôzne, buď v penziónoch, na ubytovní alebo na chate u príbuzných v Tatrách. Tvrdil, že 20.3.2014 si prenajal jednoizbový byt v J., kde nájomné bolo 200,- € mesačne a tvrdil, že mal jednorazové výdavky na zariadenie bytu 180,- € televízor, 160,- € chladnička, gauč 292,- €, kuchyňa 150,- € a kúpeľňa 100,- €. V poslednom písomnom vyjadrení k nákladom na bývanie uvádzal, že má náklady aktuálne na bývanie 350,- € mesačne, ide o náklady za užívanie 2-izbového bytu v Penzióne „K. E. J.. K predchádzajúcim nákladom na nájom bytu uvádzala jeho právna zástupkyňa na pojednávaní dňa 28.10.2014, že prenájom 1-izbového bytu bol len na prechodný čas, teraz byt už nie je voľný a preto, že to riešil aktuálne takým spôsobom, že si prenajal 2-izbový byt v G. “..

Obaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť už iba k maloletej R..

Tak ako bolo už vyššie konštatované pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie výživného, je potrebné porovnať okolnosti rozhodujúce pre určenie výživného v čase posledného rozhodovania o výživnom a

v čase nového rozhodovania o výživnom a pokiaľ ide o určenie konkrétnej výšky výživného, vychádza sa z kritérií uvedených v § 62 a nasl. Zákona o rodine.

Podľa § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4, 5 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Porovnaním okolností rozhodujúcich pre určenie výživného v čase posledného rozhodovania o výživnom a terajšieho rozhodovania o výživnom súd dospel k záveru, že od doby posledného rozhodovania o výživnom došlo k podstatnej zmene pomerov a to hlavne u maloletej R. ale aj u oboch rodičov maloletej.

Od doby posledného rozhodovania o výživnom uplynula doba päť a štvrt' roka, maloletá R. je teda staršia o päť a štvrt' roka. Kým v dobe posledného rozhodovania o výživnom bola v predškolskom veku, v čase podania návrhu na zvýšenie výživného už bola žiačkou 1. ročníka Základnej školy a teraz je žiačkou 4.ročníka Základnej školy. Samotné tieto skutočnosti sa považujú podľa súdnej praxe za takú zmenu pomerov, ktorá sama o sebe odôvodňuje zvýšenie výživného. Na druhej strane došlo k zmene pomerov aj u oboch rodičov maloletej, ktorým odpadla vyživovacia povinnosť k synovi D., ktorý ukončil štúdium na strednej škole v školskom roku 2011/2012 a otec na jeho výživu prestal prispievať od mesiaca septembra 2012. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4C/249/2013 bolo zistené, že vyživovacia povinnosť otca voči synovi D. bola zrušená rozsudkom tunajšieho č.k. 4C/249/2013-12 zo dňa 20.12.2013. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 14.2.2014.

Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že zmena pomerov, ku ktorej došlo u maloletej R. a aj u jej rodičov, odôvodňuje zvýšenie výživného pre maloletú.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Matka sa pôvodne domáhala zvýšenia výživného aj za dobu späťne pred podaním návrhu, teda pred začatím konania, a to od 1.9.2011 teda odo dňa nástupu maloletej R. do základnej školy. Matka ale nepreukázala žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by jej bránili v podaní návrhu už v čase nástupu maloletej R. na základnú školu, a preto súd v zmysle citovaného zákonného ustanovenia zvýšil výživné od podania návrhu teda od 6.3.2012, aj keď ku zmene pomerov došlo u maloletej R. už 1.9.2011. Návrh matky na zvýšenie výživného za dobu od 1.9.2011 do 5.3.2012 bol preto zamietnutý.

Pokiaľ ide o výšku zvýšeného výživného súd po zohľadnení veku maloletej, jej odôvodnených potrieb a vzhľadom na schopnosti a možnosti otca maloletej zvýšil výživné zo sumy 80,-- eur na sumu 100,-- eur mesačne od 6.3.2012 do 31.8.2012 / do doby dokedy mal otec ešte vyživovaciu povinnosť k dvom deťom/ a od 1.9.2012, kedy odpadla rodičom vyživovacia povinnosť k synovi D., na sumu 130,--

mesačne a v časti o zvýšenie výživného nad sumu 100,-- eur od 6.3.2012 do 31.8.2012 a nad sumu 130,-- eur mesačne od 1.9.2012 návrh zamietol. Otec pracoval sezónne ako kuchár v zahraničí a aj naďalej má záujem pracovať iba v zahraničí, pretože je to podľa neho ekonomicky výhodnejšie, ako keby pracoval ako kuchár na území Slovenskej republiky, takže prácu v mieste bydliska si ani nehladá. Odpadla mu vyživovacia povinnosť k synovi D., na výživu ktorého bol otec povinný prispievať 150,-- eur mesačne. Teraz má už vyživovaciu povinnosť len k maloletej R.. Aj matka má už vyživovaciu povinnosť len k maloletej R., a oproti dobe posledného rozhodovania o výživnom je zamestnaná a vzhľadom na vek maloletej vyživovacia povinnosť matky k maloletej už nie je v celom rozsahu krytá osobnou starostlivosťou o maloletú a je povinná aj finančne na jej výživu prispievať.

Súd nemohol prihliadať u otca na náklady, ktoré nebolo nevyhnutné vynaložiť. Ak má naďalej záujem pracovať v zahraničí ako to opakovane prezentuje, nie je z jeho strany hospodárnym konanie, ak si v marci 2014 prenajíma jednoizbový byt, ktorý podľa jeho tvrdení zariadil a vynaložil na jeho zariadenie sumu 891,-- eur a následne nájom

v krátkom čase skončil, pričom, už neuvádza čo sa stalo s vecami, ktoré zakúpil do bytu a následne si prenajíma v októbri dvojizbový byt za 350,-- eur mesačne, ak jeho rodičia bývajú v obci vzdialenej od J. cca 27 km /on vlastní osobné motorové vozidlo/, ktorí by mu určite poskytli ubytovanie, navyiac, ak aj jeho neprítomnosť na pojednávaní bola ospravedlňovaná tým, že vypomáha teraz rodičom, pretože jeho matka je po operácii chrbtice a v deň pojednávania ju mal sprevádzať pri pooperačných vyšetreniach. Ak otec maloletej si prenajme za takýchto podmienok dvojizbový byt za 350,-- eur mesačne, aj keď by to malo byť len na prechodný čas, tak mu to zrejme jeho pomery dovoľujú a potom je v jeho možnostiach prispievať aj na výživu maloletej sumou 130,-- eur mesačne.

Pokiaľ ide o vlastný majetok maloletej a to vlastníctvo bytu, ktorý nadobudla od svojej starej matky k tomu je potrebné uviesť, že z ustanovenia § 32 Zákona o rodine vyplývajú práva a povinnosti rodičov pri spravovaní majetku maloletého dieťaťa, ktorý sú povinní spravovať majetok maloletého dieťaťa s náležitou starostlivosťou, a sú povinní tento majetok odovzdať dieťaťu najneskôr do 30 dní po dosiahnutí jeho plnoletosti. Výnosy z majetku maloletého dieťaťa /napr. nájom/, môžu rodičia použiť, najmä na uspokojovanie potrieb maloletého dieťaťa a v primeranom rozsahu aj na uspokojovanie potrieb rodiny, ale vyživovacia povinnosť rodičov k dieťaťu zostáva zachovaná, bez ohľadu na to, či má dieťa nejaký majetok.

Rodičia nemajú právo na náhradu nákladov spojených so správou majetku maloletého dieťaťa, ani právo na odmenu za spravovanie majetku z výnosu majetku dieťaťa. Pri zverení maloletej R. do osobnej starostlivosti matky bolo zároveň rozhodnuté, že zastupovať maloletú a spravovať jej majetok bude matka maloletej. To sa týka zastupovania v bežných veciach a spravovania majetku v bežných veciach, pokiaľ ide o podstatné veci tam zostáva zachované právo oboch rodičov dieťaťa, a v prípade nezhôd medzi nimi v podstatných veciach rozhoduje súd / § 35 Zákona o rodine/.

Vzhľadom na zvýšenie výživného spätne od podania návrhu na začatie konania, teda od 6.3.2012 vznikol otcovi za obdobie od 6.3.2012 do 30.11.2014 dlh na zvýšenom výživnom vo výške celkom 866,77 eur, ako rozdiel medzi výživným za obdobie od 6.3.2012 do 31.8.2012, ktoré bolo naposledy určené vo výške 80,-- eur mesačne a zvýšeným výživným za uvedené obdobie 100,-- eur mesačne / 5 mesiacov x 20,-- eur + alikvotná časť za 26 dní mesiaca marca 2012 16,77 eur = 116,77 eur / a ako rozdiel medzi výživným 80,-- eur mesačne a zvýšeným výživným 130,--eur mesačne za dobu od 1.9.2012 do 30.11.2014 /15 mesiacov x 50,-- eur = 750,-- eur/, od ktorého súd odpočítal sumu 100,-- eur, ktorú otec zaplatil v roku 2013 ako poplatok za školu v prírode pre maloletú R.. Súd nezohľadňoval výdavky otca, o ktorých tvrdil že boli zaplatené za kúpu televízora do detskej izby pre maloletú vo výške 80,-- eur a nákup stoličky do detskej izby pre maloletú vo výške 70,-- eur, pretože išlo o náklady na nevyhnutnú výživu maloletej a bežné výživné je určené na úhradu nevyhnutných potrieb a ani na vetrovky 2 ks, a bábiku vo výške 30,-- eur ani na ďalšie darčeky vo výške 150,--, ktoré mal otec, podľa jeho tvrdenia, poskytnúť maloletej v mesiacoch apríl, máj, jún 2013 pretože išlo o darčeky pre maloletú. Dlž na výživnom tak celkom vo výške 866,77 eur súd povolil otcovi splácať v splátkach po 40,-- eur mesačne a zároveň určil podmienky splatnosti splátok/ § 160 ods. 1 O.s.p./.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. V danom prípade ide o konanie vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti a v takomto konaní žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia účastníkom na Okresnom súde Bardejov.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočností alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 O.s.p.).